

ment lempeligt at burde føre disse maa-ske mange henimod den Selvangivelse, som vel en Gang vil komme til at gælde baade Formue og Indkomst. Her er gjort en Begyndelse, og det underer mig noget, at man, naar man i saa lang Tid har betænkt sig paa at gøre denne Begyndelse, da straks vil være saa overmaade ivrig for at faa alle med. Det er et Hensyn til Smaafolk, som har dikteret denne Regel, og ved de Forhandlinger, der er førte, har jeg haft det Indtryk, at man fra forskellige Sider satte Pris paa, at man ikke var gaaet videre. Der vil være Anledning til at komme bort fra denne Bestemmelse ved en almindelig Revision af Indkomst- og Formueskatteloven, det er da sandsynligt, antager jeg, at man vil komme bort fra den, men jeg vil anse det for rigtigst, at man ikke nu gaar videre.

Det andet Ændringsforslag fra det ærede Mindretals Side former sig omtrent som en Kritik af Landsoverskatteraadets Virksomhed. Den ærede Ordfører for Mindretallet indrømmede, at Oprettelsen af Landsoverskatteraadet nærmest skyldtes hans Parti, og saaledes er det jo ogsaa. Man søgte den Gang at imødekomme et Ønske fra det daværende Højres Side, det nuværende konservative Folkeparti. Jeg kan dog ikke dele den Anskuelse, som den ærede Ordfører for Mindretallet fremsatte, at Landsoverskatteraadets Virksomhed er gaaet videre, end man havde tænkt sig, eller at den ikke er af den Art, som man har ment, den skulde være. Jeg kan ikke se rettere, end at Landsoverskatteraadet har haft en heldig Haand, og at det har udøvet en velsignelsesrig Virksomhed ved i saa høj Grad at aabne Øjnene paa den danske Befolkning for dens virkelige Indtægter og Formuer. Mange, der synes at have været i Tvivl om, hvad de virkelig ejede, eller om, hvor stor deres Indkomst virkelig var, har ved Landsoverskatteraadets Virksomhed faaet Bekræftelse paa, at de var baade rigere og havde en større Indtægt, end de formodede. Jeg maa antage, at Befolkningen i det hele taget maa have været vel fornøjet med denne Virksomhed, der jo næsten altid er gaaet ud paa at oplyse Folk om deres virkelige Indtægt og virkelige Formue. Jeg ser heller ikke nogen Grund til, at man skulde slette den Paragraf, der giver Landsoverskatteraadet Bemyndigelse til at revidere Skatteraadenes Ansættelser. Det kan nu gribe ind overfor Skatteraadenes Ansættelser, og netop

her, hvor vi begynder paa et nyt Felt, og hvor der kunde blive nogen Vaklen, synes det naturligt, at man benytter den Institution, man har til at fremskaffe den rigtige Angivelse.

Ordføreren (Dalsgaard): Jeg skal om Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 1 og Nr. 4, som hører sammen dermed, sige, at Flertallet har egentlig ikke haft saa meget mod at gaa med til dem, men da den højtærede Finansminister i Udvalget oplyste, at han havde Grund til at tro, at man i det andet høje Ting lagde megen Vægt paa, at man nu ikke gik længere ned med dette Tvangsmaalæg overfor Selvangivelse af Formue, end det var foreslaaet i Lovforslaget, fandt vi, at vi i den Henseende kunde imødekomme det andet Ting, saa meget mere som det jo er udelukket, at det kan faa nævneværdig finansiel Betydning, hvad enten man paalægger alle, der skal ansættes til Formueskat, eller kun dem, der har været ansatte til Formueskat af 6,000 Kr. Aaret før, at gøre Selvangivelse. Det kan godt være, at der kan anføres noget for, at man ikke straks skal gaa ned til at begynde med de allerlaveste Formuer. Jeg skal derfor fraraade at stemme for de to Ændringsforslag. Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 5 angaaende Landsoverskatteraadets Bemyndigelse til, hvor det finder Anledning dertil, at fremtvinge Selvangivelse ved Dagsbøder, skal jeg sige, at ogsaa det maa jeg fraraade. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme ind paa at omtale Landsoverskatteraadets Virksomhed. Jeg skal kun sige, at det ligger i Sagens Natur, at en saadan Institution ikke let bliver nogen yndet, nogen populær Institution. Men om det er gaaet frem med lidt for haard Haand eller ej, skal jeg ikke sige noget om ved denne Lejlighed. Jeg skal kun sige, at naar man nu paalægger Skatteyderne Selvangivelsespligt for Formuens Vedkommende, synes jeg, det er ret naturligt, at der ogsaa er en Institution, der kan fremtvinge, at Selvangivelsen kommer, hvor man ellers ikke er tilbøjelig dertil, og hvor Overskatteraadet finder Anledning til at faa den fremtvinget. Det kan næsten ikke tænkes, at det er af rent legitime Hensyn, at Skatteyderen absolut ikke vil opgive sin Formue. Jeg synes derfor, at det er rigtigst, at Landsoverskatteraadet eventuelt kan fremtvinge en saadan Opgivelse ved Dagsbøder. Jeg tror ikke, der kan be-